

دانشگاه تبریز

دانشکده کشاورزی

گروه مهندسی آب

پایان نامه

برای دریافت درجه کارشناسی ارشد در رشته مهندسی آب گرایش آبیاری و زهکشی

بررسی پدیده نفوذ در زیر آبپاش‌های سیستم آبیاری ستراحت

استادان راهنما

دکتر امیر حسین ناظمی

دکتر سید علی اشرف صدرالدینی

استاد مشاور

دکتر رضا دلیر حسن نیا

پژوهشگر

امین رسمی

نام خانوادگی: رستمی	نام: امین
عنوان پایان نامه: بررسی پدیده نفوذ در زیر آپاش های سیستم آبیاری سنترپیوت	
استادان راهنمای: دکتر سید علی اشرف صدرالدینی	دکتر امیر حسین ناظمی
استاد مشاور: دکتر رضا دلیر حسن نیا	
مقطع تحصیلی: کارشناسی ارشد	رشته: مهندسی آب
دانشگاه: تبریز	گرایش: آبیاری و زهکشی
دانشکده: کشاورزی	تعداد صفحه: ۱۳۹۰/۱۰/۲۱
تاریخ فارغ التحصیلی:	
کلید واژه ها: سنترپیوت، نفوذ، رواناب، حلقه‌ی مضاعف، حلقه‌ی خروجی دار، سله	
چکیده	
<p>هدف اصلی در بهره‌برداری یک سیستم آبیاری، توزیع یکنواخت آب در سراسر مزرعه با حداقل رواناب می‌باشد. سیستم‌های آبیاری سنترپیوت اغلب به علت عدم انطباق شدت پخش‌های بالا با نفوذپذیری خاک، دچار مسائل رواناب می‌گردند. برای حل چنین مسائلی، داشتن اطلاعات کافی از مشخصات نفوذ خاک و فاکتورهای موثر بر شدت نفوذ، ضروری است. اما استفاده از نفوذسنج حلقه‌ی مضاعف برای اندازه‌گیری پارامترهای نفوذ در سیستم‌های سنترپیوت روش دقیقی نیست، زیرا شرایط نفوذ آب به خاک در حلقه‌ی مضاعف با شرایط واقعی در زیر آپاش‌های سنترپیوت کاملاً متفاوت است. هدف این تحقیق، ارزیابی پارامترهای نفوذ در شرایط واقعی در زیر آپاش سیستم سنترپیوت می‌باشد که برای این منظور از یک حلقه‌ی خروجی دار که شدت نفوذ و رواناب را در حین آزمایش اندازه‌گیری می‌کند استفاده شده است. آزمایش‌ها بروی دو نوع آپاش (Ldn و wob-I) در سه فشار کارکرد (۱۵، ۲۰ و ۲۵ پیاس آبی)، دو ارتفاع آپاش (۱/۶ و ۲ متر) و در سه تکرار بر روی خاک لومشنسی از اراضی تحت‌فشار ایستگاه تحقیقات کشاورزی دانشگاه تبریز انجام شد. مقایسه‌ی نتایج بدست آمده از روش نفوذسنجی حلقه‌ی خروجی دار با روش حلقه‌ی مضاعف نشان داد که مقادیر شدت نفوذ و نفوذ‌جمعی در روش حلقه‌ی مضاعف به طور متوسط دو برابر روش حلقه‌ی خروجی دار است. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که کاربرد روش نفوذسنجی حلقه‌ی مضاعف در سیستم آبیاری سنترپیوت موجب برآورد بیشتر نفوذ گردیده و در نتیجه سبب ایجاد رواناب خواهد شد. با بررسی نتایج مشاهده گردید که آبیاری با فشار کارکرد ۲۵ پیاس آبی و ارتفاع آپاش ۱/۶ متر کمترین مقادیر ضخامت و مقاومت داد که درصد آب نفوذیافته نسبت به آب پخش شده در آپاش Ldn بیشتر از آپاش wob-I بوده و در نتیجه مقادیر رواناب و ضخامت و مقاومت سله در آپاش wob-I کمتر از آپاش Ldn است.</p>	

فهرست مطالب

۴ مقدمه
۷ اهداف تحقیق
فصل اول	
۸ بررسی منابع
۹ ۱-۱ کلیات
۱۱	۱-۲ سیستم آبیاری سنترپیوت (ساختمان و نحوه کار)
۱۲	۱-۳ آبپاش‌های سیستم سنترپیوت
۱۵	۱-۴ الگوی توزیع آب توسط آبپاش‌ها
۱۶	۱-۵ عوامل مؤثر بر الگوی توزیع
۱۸	۱-۶ یکنواختی پخش
۲۰	۱-۷ نفوذ آب در خاک
۲۳	۱-۸ عوامل مؤثر در شدت نفوذ
۲۵	۱-۹ تطبیق شدت پخش و شدت نفوذ در سیستم سنترپیوت
۲۷	۱-۱۰ مبانی تئوری نفوذ
۲۸	۱-۱۱ معادلات نفوذ آب به خاک
۳۴	۱-۱۲ اندازه‌گیری نفوذ به روش حلقه‌ی مضاعف

۱-۱۳ سله ۳۴

۱-۱۴ مکانیزم تشکیل سله ۳۷

۱-۱۵ نقش سله در نفوذ آب به خاک ۳۸

۱-۱۶ اندازه‌گیری مقاومت و ضخامت سله ۳۹

۱-۱۷ پیشینه تحقیق ۴۱

فصل دوم

مواد و روش‌ها ۵۲

۲-۱ موقعیت جغرافیایی و اقلیمی منطقه آزمایشی ۵۳

۲-۲ خاک منطقه آزمایشی ۵۵

۲-۳ مشخصات آپاش‌های مورد استفاده در آزمایش ۵۶

۲-۴ نحوه انجام آزمایش ۵۹

• شبکه بندی ظروف جمع آوری آب ۵۹

• اندازه‌گیری و ثبت داده‌های هواشناسی ۶۱

• اندازه‌گیری و ثبت داده‌های الگوی توزیع آپاش ۶۲

• نفوذ تجمعی و شدت نفوذ آب به خاک ۶۳

• اندازه‌گیری نفوذ با استفاده از روش حلقه‌ی مضاعف ۶۴

• اندازه‌گیری نفوذ با استفاده از روش حلقه‌ی خروجی دار ۶۵

• حجم رواناب ۶۷

● مقاومت سله ٧٨ ٧٨
● ضخامت سله ٧٩ ٧٩
٢-٥ تعیین ضرایب مدل‌های نفوذ آب به خاک ٦٩ ٦٩
فصل سوم	
نتایج و بحث ٧٢ ٧٢
٣-١ مقایسه‌ی پارامترهای نفوذ اندازه‌گیری شده با نفوذسنجد حلقه‌ی خروجی دار زیر آبپاش سترپیوت و نفوذسنجد حلقه‌ی مضاعف ٧٣ ٧٣
٣-٢ بررسی تاثیر عوامل مختلف بر روی پدیده‌ی نفوذ زیر آبپاش سترپیوت ٩٠ ٩٠
٣-٣ تعیین ضرایب و ارزیابی مدل‌های نفوذ ١٠٣ ١٠٣
٣-٤ ارزیابی رواناب حاصله از آزمایش‌های مزرعه‌ای ١٠٩ ١٠٩
٣-٥ ارزیابی ضخامت و مقاومت سله در آزمایش‌های مزرعه‌ای ١١٤ ١١٤
٣-٦ نتیجه‌گیری و پیشنهادات ١٢٢ ١٢٢
فهرست منابع ١٢٤ ١٢٤

پیوست : خطوط هم‌عمق آب پخش شده آبپاش‌ها در شرایط مختلف کاری و داده‌های هواشناسی ثبت شده در هر آزمایش

ଶ୍ରୀ

ମୁଦ୍ରା

ପତ୍ର

افزایش جمعیت و کمبود آب مسئولیتی دوگانه برای کشاورزی ایجاد کرده است؛ از طرفی جمعیت زیاد نیاز به غذای بیشتری دارد و از سوی دیگر منابع آب کشاورزی برای رفع این تقاضای افزاینده دچار محدودیت است، بنابراین بهبود چگونگی توزیع و استفاده از آب در مزارع جهت رفع نیازهای رو به رشد جمعیت جهانی ضروری است، روش‌های پیشرفت‌آبیاری می‌تواند هم امنیت غذایی را افزایش دهد و هم تغذیه بشر را بهبود بخشد. با توجه به کمبود بارندگی در کشور ایران نیز، لازم است که حداقل استفاده از منابع محدود آب و در نتیجه گرایش به سمت روش‌های مدرن آبیاری صورت پذیرد.

آبیاری تحت فشار از روش‌های جدید آبیاری به شمار می‌رود که استفاده از آن در ۵۰ سال اخیر بیشتر متدائل شده است، به طور کلی می‌توان گفت که این روش از سال ۱۹۴۶ به بعد که لوله‌های سبک با اتصالات سریع و آسان به بازار عرضه شد، توسعه پیدا کرد. بیشترین ابداعات در کشور آمریکا صورت گرفته است، مثلاً ۷۵ درصد سیستم‌های سنترپیوت دنیا در ایالات متحده است که اغلب آن‌ها به صورت خودکار و با برنامه‌های تنظیم شده کامپیوتری کار می‌کنند (کلر و بلیسنر، ۱۹۹۰).

ایران از اولین کشورهای جهان بوده است که سیستم‌های آبیاری تحت فشار را تجربه کرده است، بطوری که همزمان با ابداع و به کارگیری عملی این روش‌ها در فلسطین اشغالی و ایالات متحده در حدود ۵۰ سال قبل، مزارع نمونه آبیاری تحت فشار ابتدا در دشت قزوین و سپس در سایر استان‌های کشور پیاده گردید. اما باید اذعان کرد که فناوری این سیستم‌ها در کشور در چند دهه گذشته پیشرفت زیادی نداشته است. بر اساس آمار سال ۱۳۸۲ ایران از نظر وسعت اراضی آبیاری تحت فشار در ردیف سیزدهم دنیا قرار دارد، هم‌چنین آمار سال ۱۳۸۸ نشان می‌دهد که تقریباً ۷۱۳ هزار هکتار از اراضی کشور با روش‌های تحت فشار آبیاری می‌شوند (آمارنامه کشاورزی، ۱۳۸۸).

سیستم آبیاری سترپیوت در سال ۱۹۵۲ در ایالات غربی آمریکا که کمبود کارگر محسوس بود، ابداع گردید. پس از گذشت یک دهه از آن، این طراحی جدید به تدریج به عنوان یک روش ممتاز آبیاری شناخته شد. روش اجرای سترپیوت بسیار ساده است، یک لوله بلند که به یک نقطه مرکزی متصل شده است، به صورت یک دایره در تمام سطح مزرعه حرکت می‌کند، هنگام عبور سیستم از روی گیاهان، آپاش‌های مستقر بر روی لوله، آب را پخش کرده و گیاهان را آبیاری می‌کنند.

این روش آبیاری مثل بقیه روش‌ها دارای یک سری محسن و معایب یا محدودیت‌ها می‌باشد :

نیاز به نیروی کارگری بسیار کم، امکان استفاده در توپوگرافی‌های مختلف، قابلیت آبیاری دامنه وسیعی از خاک‌ها، گزینه‌های تولید گیاهی با ارزش، پخش سایر نهاده‌ها و نیازهای گیاهی علاوه بر آب از قبیل کودها و سایر مواد شیمیایی از جمله مزایای استفاده از سیستم‌های سترپیوت می‌باشد. در مقابل حساسیت یکنواختی توزیع آب در اثر وزش باد (باد بردگی آب)، ایجاد رواناب و مشکل ماندابی شدن اراضی در شدت پخش‌های بالا، هزینه بالای راهاندازی، آبیاری یک سطح دایره‌ای شکل (این امر باعث می‌شود درصدی از سطح زمین بدون استفاده باقی بماند، هر چند آپاش‌های تفنگی انتهائی و سایر تجهیزات گوشه‌گیر که در انتهای لوله نصب شده و در هنگام رسیدن به گوشه‌ها با فعالیت خود، آن قسمت از زمین را هم تا اندازه‌ای آبیاری می‌کنند، باز هم این عیب به طور کامل رفع نشده است) از معایب و محدودیت‌های این سیستم‌ها هستند.

با این حال با شناخت دقیق مشخصه‌های هیدرولیکی سیستم، شرایط اقلیمی، نوع خاک تحت پوشش و گیاه مورد نظر برای آبیاری می‌توان با طراحی دقیق سیستم تا حدود زیادی نسبت به کاهش معایب مذکور اقدام نمود.

- مهم‌ترین پارامتری که طراحی سیستم سترپیوت را تحت تاثیر قرار می‌دهد، نفوذ آب به خاک می‌باشد. برای طراحی صحیح و جلوگیری از پدیده ماندابی شناخت این پدیده ضرورت دارد و لذا اهداف زیر در این پژوهش مورد نظر بوده‌اند:
۱. بررسی دقیق پدیده نفوذ آب در خاک در سیستم‌های سترپیوت با استفاده از روش حلقه خروجی‌دار
 ۲. ارزیابی عملکرد روش حلقه‌ی مضاعف در اندازه‌گیری نفوذ در سیستم‌های سترپیوت
 ۳. بررسی تاثیر شدت پخش‌های مختلف در فرآیند نفوذ آب به خاک
 ۴. ارزیابی مدل‌های نفوذ آب به خاک و انتخاب بهترین مدل برای سیستم‌های سترپیوت
 ۵. مشخص نمودن تاثیر آبیاری با آبپاش‌های سترپیوت بر روی تراکم سطحی خاک(سله)

۸۰۰

فصل اول

بررسی منابع

۷۰۰

۱-۱ کلیات

به صورت ساده یک سیستم آبیاری تحت فشار شبکه‌ای از لوله‌ها و اتصالات را تشکیل می‌دهد که در آن آب از منبع اصلی تا سطح مزرعه در داخل لوله و با فشار جابجا و پخش می‌شود. بنابراین سیستم های آبیاری تحت فشار از لحاظ رژیم جریان آب، جهت جریان، وسعت اراضی که در یک زمان آبیاری می‌شوند و انرژی خارجی مورد استفاده در سیستم دارای تفاوت اساسی با سیستم آبیاری سطحی می‌باشند.

امروزه تنوع سیستم‌های آبیاری تحت فشار به قدری زیاد است که نمی‌توان برای آنها یک طبقه بندی کلاسیک معرفی کرد. سیستم‌های تحت فشار علی الاصول در سه گروه تقسیم بندی می‌شوند که عبارتند از (علیزاده، ۱۳۸۴) :

- سیستم‌های بارانی

- سیستم‌های قطره‌ای یا میکرو

- لوله‌های روزنهدار

آبیاری بارانی عبارت از روشی است که در آن آب در لوله‌هایی در مزرعه جریان پیدا کرده و سپس وارد قسمتی بنام آپیاش می‌شود. در موقع خروج از آن، قطرات آب در هوا پخش می‌شود و به صورت باران مانند بر روی خاک می‌ریزد.

کاربرد در شبکه‌ای تند و توپوگرافی‌های مختلف، در بیشتر خاکها با بافت‌های مختلف هم چنین در خاکهای کم عمق، در شرایط مختلف آب و هوایی، کاهش فرسایش خاک، افزایش راندمان و یکنواختی توزیع آب در مزرعه، نیاز به نیروی کارگر کمتر، تأمین اهداف جانبی از قبیل پخش کود، تغییر وضعیت هوا و ... از جمله مزایای سیستم‌های آبیاری بارانی می‌باشد (رحیم زادگان، ۱۳۷۲).

سیستم‌های آبیاری بارانی را می‌توان به طرق مختلف طبقه بندی نمود ، این طبقه بندی می‌تواند براساس قابلیت حمل و نقل سیستم ، روش انتقال لوله‌های جانبی و یا هدف از ایجاد سیستم آبیاری بارانی باشد . برخی از متخصصان ، سیستم‌های آبیاری بارانی را در دو گروه عمده قرار داده‌اند که

عبارة‌تند از (کلر و بلیسنر، ۱۹۹۰) :

- سیستم‌های استقراری^۱

- سیستم‌های متحرک پیوسته^۲

سیستم‌های استقراری خود به دو گروه زیر تقسیم می‌شوند :

- سیستم‌های ثابت^۳

- سیستم‌های متحرک دوره‌ای^۴

از انواع سیستم‌های استقراری متحرک دوره‌ای می‌توان موارد زیر را نام برد :

- سیستم‌هایی که با دست جابجا می‌شوند^۵

- سیستم‌هایی که با ماشین یدک کشیده می‌شوند^۶

- سیستم‌هایی که با نیروی موتور حرکت می‌کنند^۷

^۱ - set systems

^۲ - continuous – move

^۳ - fixed

^۴ - periodic – move

^۵ - hand – move

^۶ - end – tow

^۷ - side – roll

از سیستم‌های متحرک پیوسته نیز می‌توان انواع زیر را نام برد:

- سیستم‌های عقربه‌ای یا دوار مرکزی^۱
- سیستم‌های متحرک خطی^۲
- سیستم‌های اربه‌ای^۳.

۱-۲ سیستم آبیاری سترپیوت (ساختمان و نحوه کار)

سیستم‌های آبیاری سترپیوت از یک لوله لترال قطره و طویل که حول یک نقطه مرکزی دوران می‌کند تشکیل شده‌اند، (شکل ۱-۱). آپاش‌ها روی لوله لترال قرار گرفته و لذا سطح آبیاری شده طی چرخش کامل لوله لترال به صورت یک دایره است. آب مورد نیاز لوله لترال از مرکز چرخش تأمین می‌گردد. لوله لترال به دلیل طویل بودن توسط برج‌هایی که به فواصل ۲۴ تا ۷۶ متری از یکدیگر واقع شده‌اند و از طریق کابل‌هایی که به آن متصل شده‌اند مهار می‌شود. برج‌ها نیز خود روی چرخ‌هایی قرار دارند و هر کدام از آنها توسط یک موتور الکتریکی با قدرت ۱ تا ۱/۵ اسب بخار به جلو حرکت می‌کنند. به جای موتورهای برقی ممکن است از موتورهای هیدرولیکی آبی یا روغنی استفاده شود. طول لوله لترال در انواع کوچک ۶۰ متر و در ماشین‌های بزرگ تا ۸۰۰ متر می‌رسد. فشار آب در آپاش‌ها از ۱/۵ تا ۸ اتمسفر متغیر است (کلر و بلیسنر، ۱۹۹۰).

¹ Center pivot

² Linear move

³ Traveler

شکل ۱-۱ - پیوست مرکزی ، دکل ها و اسپین ها در یک سنترپیووت

لوله لترال در سیستم آبیاری سنترپیووت در هنگام چرخش باید در امتداد یک خط مستقیم قرار داشته باشد، این عمل از طریق حرکت موتورهایی که در هر یک از برج‌ها قرار دارد صورت می‌گیرد. سرعت چرخش لوله توسط آخرین موتور که در دورترین برج نسبت به مرکز قرار دارد کنترل می‌گردد.

چون سرعت خطی آپاش‌هایی که در انتهای لوله لترال قرار دارند نسبت به آپاش‌های نزدیک مرکز زیادتر است برای یکنواختی پخش آب در سطح مزرعه باید حجم آب خروجی از آنها بسیار زیاد باشد. این امر ممکن است باعث ایجاد رواناب در سطح مزرعه شود، به همین دلیل سیستم آبیاری سنترپیووت بیشتر مناسب زمین‌های شنی که قابلیت نفوذ آنها زیاد است می‌باشد (کلر و بلیسner، ۱۹۹۰).

۱-۳ آپاش‌های سیستم سنترپیووت

در ۲۰ سال گذشته، تولید کنندگان آپاش‌ها انواع مختلفی از تکنولوژی‌های آپاش که قطر خیس شده نسبتاً بیشتری را تحت فشار کمتر بدست می‌دهند، تولید و به بازار عرضه کرده‌اند. بدین سبب، اپراتورهای سنترپیووت انواع بیشتری از آپاش‌ها را برای دستیابی به هدف‌شان یعنی کاهش هدررفت در اثر باد، کاهش هزینه‌های انرژی و افزایش راندمان کاربرد آب در اختیار دارند.

به طور کلی دو نوع آپاش برای سیستم ستربیوت استفاده می‌گردد؛ آپاش‌های ضربه‌ای و افشاری^۱.

آپاش‌های ضربه‌ای (نوع قدیمی) معمولاً^۲ به فشار زیادی نیاز دارند و مستقیماً روی لوله لترال بیوت نصب می‌شوند. اسپریرها به دو زیر مجموعه اسپریر ثابت و گردان تقسیم می‌شوند. اسپریرهای ثابت، مه یا جت کوچک تولید می‌کنند و می‌توانند بالای لوله نصب شوند؛ اما معمولاً در انتهای یک لوله انعطاف پذیر رو به پایین (درآپ) نصب می‌شوند که این لوله‌ها با یک زانویی U شکل روی لوله لترال، قرار می‌گیرند (کرانز و همکاران، ۲۰۰۵).

ارتفاع، محل، فاصله، اندازه و دبی هر یک از آپاش‌ها توسط تولیدکننده تعیین می‌گردد. استفاده از تنظیم کننده‌های فشار و یا نازل‌های کنترل کننده جریان در سیستم‌های کم فشار، بسیار رایج است.

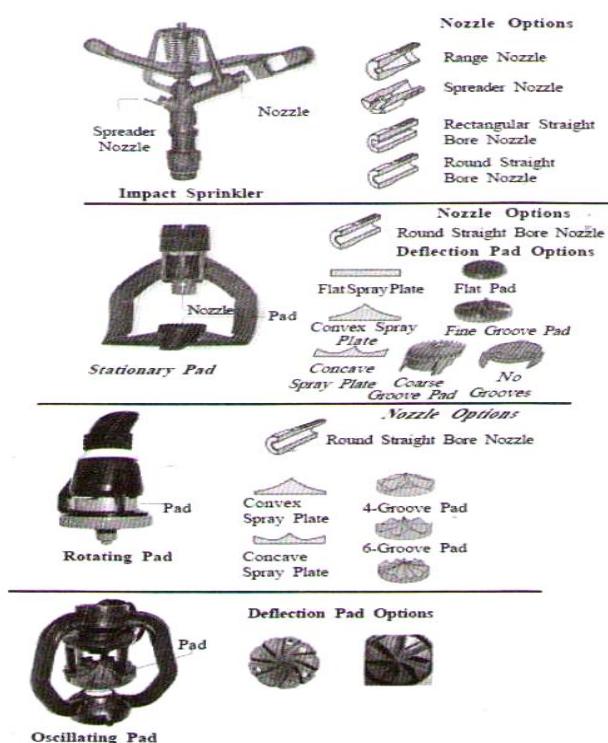
شکل ۲-۱ نمونه‌هایی از انواع مختلف آپاش‌ها- نازل‌ها ، از تولیدکنندگان متفاوت را نشان می‌دهد.

انواع مختلفی از اسپریرها، دارای پدهای متفاوتی می‌باشند. پخش کننده‌های اسپری کم فشار با پدهای مسطح ، مقعر یا محدب که الگوی اسپری آب را به صورت افقی، رو به بالا و یا رو به پایین هدایت می‌نمایند، استفاده می‌گرددن. همچنین پدهای آپاش‌های اسپری در شکل و عمق شیار و بنابراین در اندازه قطره‌های تولیدی با یکدیگر متفاوتند. شکل ۳-۱ نمونه‌هایی از انواع مختلف پدها را در آپاش های مختلف ضربه‌ای یا اسپری مورد استفاده قرار می‌گیرند، نشان می‌دهد.

^۱. Sprayer

شکل ۲-۱-۲- نمونه هایی از انواع مختلف آپاشها / نازلها از تولید کنندگان متفاوت برای سیستم های آبیاری سنترپیوت
کرانز و همکاران، (۲۰۰۵)

شکل ۲-۱-۳- نمونه هایی از مجری نازل و پدهای مورد استفاده در آپاش‌های ضربه‌ای یا اسپری‌ها (کرانز و همکاران، ۲۰۰۵)

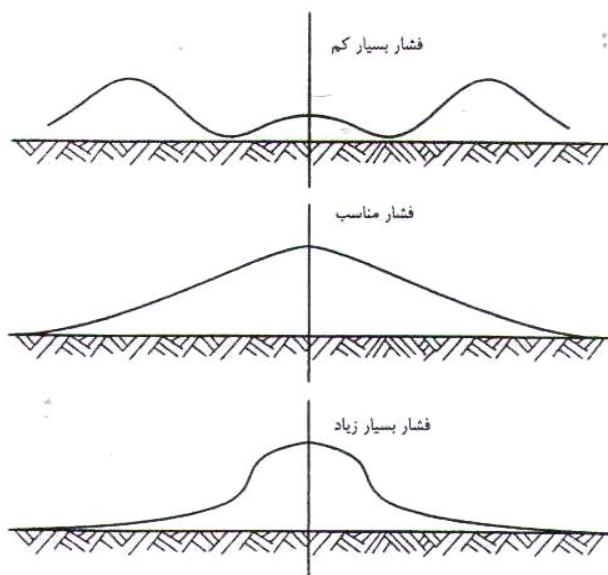
۱-۴ الگوی توزیع آب توسط آپاش‌ها

حجم آب و شدت پخش در زیر آپاش‌ها نسبت به فاصله از آپاش متغیر است. الگوی پخش آب در دایره خیس شده هر آپاش را الگوی توزیع^۱ گویند. این الگو برای هر آپاش در فشار ثابت باید ثابت باشد، اما تغییرات فشار باعث تغییر در الگوی توزیع آب می‌شود.

چنانچه شدت پخش یا عمق آب ریخته شده روی زمین را در اطراف آپاش بررسی کنیم مشاهده خواهد شد که نیمرخ آن در فشارهای مختلف مطابق شکل ۱-۴ خواهد بود، بدین ترتیب که در فشار خیلی کم چون اکثر قطرات، قطر یکنواخت دارند عمدتاً به خارج پر شده و لذا شدت پخش در قسمت حاشیه دایره پخش زیادتر است و اگر از قسمت نزدیک آپاش که در آنجا نیز معمولاً ریزش آب زیاد است صرف نظر کنیم، تقریباً در وسط دایره پخش حجم آبی که به زمین می‌ریزد بسیار کم است. در واقع در فشار بسیار کم الگوی توزیع دونات^۲ یا حلقه مانند تولید خواهد شد، در صورتی که اگر فشار مناسب باشد الگوی توزیع مثلثی است، در این حالت عمق آب از حاشیه دایره خیس شده به سمت مرکز پخش به صورت خطی افزایش می‌یابد. چنانچه فشار آب در آپاش‌ها بسیار زیاد باشد قطرات تشکیل شده آب ریز خواهند بود و برد پرتاپ آنها کم است، در این حالت اکثر قطرات در همان نزدیکی‌های آپاش فرو ریخته و عمق آب در حاشیه دایره خیس شده بسیار اندک است (کلر و بلیسنر، ۱۹۹۰).

^۱ Distribution pattern

^۲ Donut

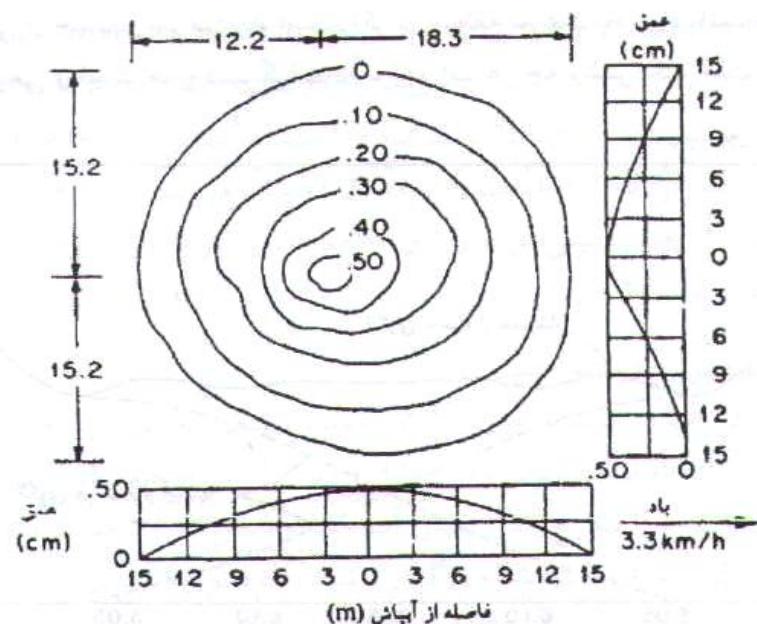
شکل ۱-۴ اثر فشار آب بر الگوی پخش آب توسط آپاش (کلر و بلیسنر، ۱۹۹۰)

۱-۵ عوامل مؤثر بر الگوی توزیع

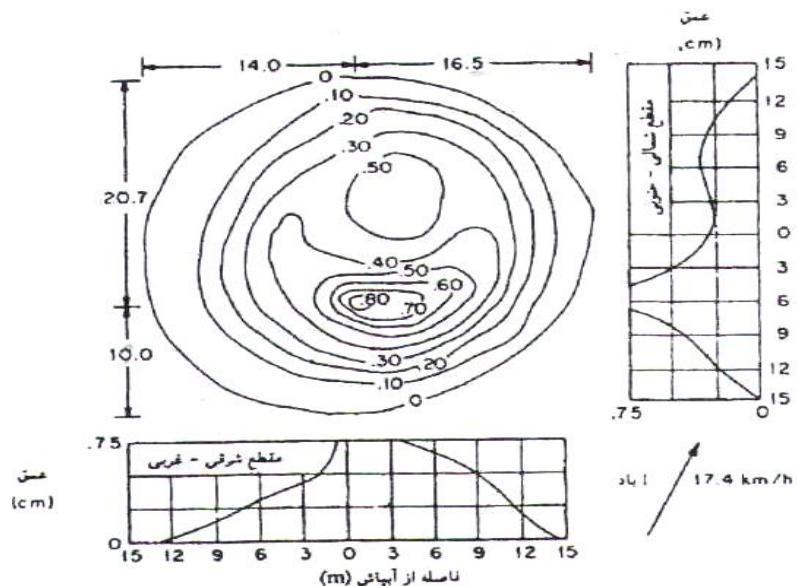
۱. فشار کارکرد آپاش
۲. قطر روزنۀ آپاش و شکل سرآپاش : البته تأثیر این مورد بر الگوی توزیع آب به اندازه فشار نیست.
۳. زاویه جت خروجی آب : اثر زاویه جت خروجی آب بیشتر بر شعاع دایره پاشش است تا الگوی توزیع.
۴. ارتفاع آپاش
۵. سرعت و جهت باد : در شکل های ۱-۵ و ۱-۶ تأثیر باد بر چگونگی توزیع آب در یک آپاش مشاهده می گردد. در حالتی که باد وجود نداشته باشد و یا سرعت آن کم باشد الگوی توزیع مطابق شکل ۱-۵ است، در اینجا موقعیت آپاش نقطه ۰ است و نیمرخ عمق آب پخش شده شکل مثلثی دارد و در این حالت خطوط هم مقدار پخش (هم عمق) دایره هایی

هستند متحداً المركز، حال آنکه در وضعیت باد شدید مطابق شکل ۱-۶ الگوی توزیع به

شدت چولگی پیدا می‌کند.

شکل ۱-۵ توزیع آب در اطراف آپاش در وضعیتی که سرعت باد کم است (کلر و بلیسner، ۱۹۹۰)

شکل ۱-۶ الگوی توزیع آب در اطراف آپاش در وضعیتی که سرعت باد شدید است (کلر و بلیسner، ۱۹۹۰)